

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2822/2541

บริษัท ชีตีสซิ่ง จำกัด โจทก์ นาง ลัลลนา สุวรรณา กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 248, ป.วิ.พ. มาตรา 238

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์พิพาทจากโจทก์โดยจำเลยที่ 2 และที่ 3 คำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม และมีข้อตกลงด้วยว่า แม้จำเลยที่ 1 ตกลงแปลงหนี้ด้วยประการใด ๆ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ยังคงยอมรับผิดเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ที่แปลงด้วยตามข้อตกลงในสัญญาค้ำประกัน มีความหมายเพียงว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 จะยอมรับเป็นผู้ค้ำประกันเฉพาะกรณีที่โจทก์และจำเลยที่ 1 ตกลงแปลงหนี้ใหม่เท่านั้น ดังนั้นเมื่อต่อมาจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อให้แก่โจทก์และจำเลยที่ 1 ได้ทำบันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์ว่า หากจำเลยที่ 1 ผิดสัญญาดังกล่าวยอมให้โจทก์ฟ้องร้องบังคับคดีในจำนวนยอดเงิน 114,619 บาท บันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ดังกล่าวมิใช่เป็นสัญญาที่เปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้แต่เป็นเพียงบันทึกข้อตกลงที่จำเลยที่ 1 ยอมรับผิดใช้ค่าเสียหายในจำนวนยอดเงิน 114,619 บาท เท่านั้นย่อมไม่เป็นการแปลงหนี้ใหม่ จำเลยที่ 2 และที่ 3 จึงไม่ต้องร่วมรับผิดในจำนวนเงินที่จำเลยที่ 1 รับสภาพหนี้ และถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้ยินยอมค้ำประกันในหนี้จำนวนดังกล่าว เพราะจำเลยที่ 2 และที่ 3 มิได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ เช่นว่านี้ด้วย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระค่าเสียหายเป็นเงิน 114,619 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีของต้นงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยที่ 1 และที่ 3 ขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณาส่วนจำเลยที่ 2 ขาดนัดยื่นคำให้การศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินจำนวน 114,619 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีของต้นงิน 114,619 บาทนับตั้งแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ โดยให้จำเลยที่ 2 และที่ 3 ร่วมกันรับผิดร่วมกับจำเลยที่ 1 ไม่เกิน 35,000 บาทโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาท ต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่งโจทก์จึงฎีกาได้แต่เฉพาะในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งการวินิจฉัยปัญหาเช่นนั้น ศาลฎีกาจำต้องถือตามข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 238 ประกอบด้วยมาตรา 247 โดยศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยที่ 1 ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์พิพาทจากโจทก์โดยจำเลยที่ 2 และที่ 3 คำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม สัญญาค้ำประกันมีข้อตกลงว่า แม้จำเลยที่ 1 ตกลงแปลงหนี้ด้วยประการใด ๆ จำเลยที่ 2 และที่ 3 ยังคงยอมรับผิดเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ที่แปลงด้วย ต่อมาจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อให้แก่โจทก์ ทำให้โจทก์เสียหายหลังจากนั้นจำเลยที่ 1 แต่ผู้เดียวได้ทำบันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์ตามเอกสารหมาย จ.9 หากจำเลยที่ 1 ผิดสัญญาดังกล่าวยอมให้โจทก์ฟ้องร้องบังคับคดีในจำนวนยอดเงิน 114,619 บาท แต่จำเลยที่ 1 ก็ผิดสัญญาไม่ชำระหนี้ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 ต้องร่วมรับผิดกับจำเลยที่

1 ในหนี้จำนวน 114,619 บาทที่จำเลยที่ 1 ทำบันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ไว้ตามเอกสารหมายเลข 9 ด้วยหรือไม่ เห็นว่า ตามสัญญาค้ำประกันเอกสารหมายเลข 4 และ 5 ที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 ค้ำประกันจำเลยที่ 1 นั้นในข้อ 3 ระบุไว้ชัดเจนว่า แม้ที่สุดโจทก์และจำเลยที่ 1 ตกลงแปลงหนี้ด้วยประการใด ๆ จำเลยที่ 2 และที่ 3 คงยอมรับเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ที่แปลงดังกล่าวด้วย ย่อมหมายความว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 จะยอมรับเป็นผู้ค้ำประกันเฉพาะกรณีที่โจทก์และจำเลยที่ 1 ตกลงแปลงหนี้ใหม่เท่านั้น เมื่อจำเลยที่ 1 ทำบันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ตามเอกสารหมายเลข 9 โดยที่บันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้ดังกล่าวมิใช่เป็นสัญญาที่เปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนี้แต่เป็นเพียงบันทึกข้อตกลงที่จำเลยที่ 1 ยอมรับผิดใช้ค่าเสียหายในจำนวนยอดเงิน 114,619 บาท เท่านั้น ซึ่งโจทก์ก็ยอมรับในฎีกาว่ามีใช่เป็นการแปลงหนี้ใหม่ จึงไม่ต้องด้วยกรณีที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 จะต้องร่วมรับผิดชอบในจำนวนเงินที่จำเลยที่ 1 รับสภาพหนี้ และถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้ยินยอมค้ำประกันในหนี้จำนวนดังกล่าวด้วยเพราะไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงรับสภาพหนี้เช่นว่านี้ด้วยพิพากษายืน

องค์คณะ

ระพีพร บรรจงศิลป์ · บุญธรรม อยู่ฟู · ประกาศ บุรพางกูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2822/2541>